

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Confessionis Avgvstinianae, Et Avgvstanae

Hänlin, Georg

Friburgi Helvetiorum, 1592

VD16 H 131

Articvlvs 9 De Baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29407

ARTICVLVS IIIX.

DE HYPOCRITIS ET MALIS.

admixtis Ecclesie.

OMnes Articuli hujus Conclusiones, nihil incommodi prorsus habent, excepta Prima; quæ ipsa etiam, si per Hypocritas & Malos intelligantur hypocritæ & mali in vita, admittitur: Sin de malis in fide, ita ut hæresin prodant exterius profiteaturq; , rejicitur tanquam Augustini doctrinæ repugnans. Is enim lib. de unitate Ecclesiæ cap. 4. Tom. 7. col. 514. A. sic scribit: Quicumque de ipso capite (Christo) ab Scripturis sanctis dissentiunt, etiam si in omnibus locis inveniuntur, in quibus Ecclesia designata est, non sunt in Ecclesia. Et rursus; Quicumq; de ipso capite scripturis sanctis consentiunt, & unitate Ecclesiæ non communicant, non sunt in Ecclesia, quia de Christi corpore, quod est Ecclesia, ab ipsius Christi testificatione dissentiunt.

Idem cont. literas Petiliani cap. 168. Tom. 7. col. 162. C.

Nec ideo putandi sunt (hæretici) esse in Christi corpore quod est Ecclesia; quia Sacramentorum ejus corporaliter participes fiunt, &c.

Loca adducta à Pappo ostendunt; Malos non esse ita de corpore Christi, quod est Ecclesia, ut cum ipso sint semper, & perpetuo permansuri; non autem quod non sint; quod etiam nos volumus.

ARTICVLVS IX.

DE BAPTISMO.

Conclusiones hujus Articuli per omnia sanæ sunt, Catholica & Augustiniana. Alia tamen, quæ de Baptismo, & ejus efficacia, extra illa, de quibus est Articulus, Lutherani hodie tenent, tam dissimilia doctrinæ Augustini sunt, ut nè in specie quidem ex illo palliari ullo modo, & ratione possint.

possint. Docent enim Confessionistæ, 1. *Baptismum radere peccatum, non tollere.* 2. *Efficere non ut non sit, sed ut non imputetur.* 3. *Parvulos, quando baptizantur, actu credere.* 4. *Eum qui baptizatur, ab omni observanda Legis debito & obligatione absolui, & liberari.* 5. *Benedictionem sive consecrationem aquæ baptismalis. Exorcismum, exsufflationem, Chrisma, & alias baptismi ceremonias impias esse, neq; adhibendas in usum.* Quæ omnia expressissimè negat D. Augustinus.

PRIMUM & SECUNDUM quidem, lib. 3. contra duas Epistol. Pelagianorum cap. 3. Tom. 7. col. 894. D.

Baptisma quoq; inquit (Pelagiani) non verè novos homines facere afferunt, id est, nō plenam dare remissionem peccatorum; sed ex parte filios Dei fieri, ex parte autem filios seculi, id est, Diaboli remanere. Mentiuntur, insidiantur, tergiversantur. Et pōst, col. 895. D. Baptismus igitur abluit quidem peccata omnia, prorsus omnia, factorum, dictorum, cogitatorum, sive originalia, sive addita, sive quæ ignoranter, sive quæ sciēter admissa sunt, sed non aufert infirmitatem, cui regeneratus resistit.

Idem Lib. 1. de nupt. & concupisc. Tom 7. col. 829. c.

Ac per hoc non solum omnia peccata, sed omnia prorsus hominum mala Christiani lavacri sanctitate tolluntur. Hujus generis multa passim in libris contra Pelagianos legere est.

TERTIUM Lib. 3. de Lib. arbit. cap. 23. Tom 1. colum. 695. c. Qua in re satis piè rectèque creditur, prodesse parvulo eorum fidem, à quibus consecrandus offertur; & hoc Ecclesiæ commendat saluberrima authoritas, ut ex eo quisq; sentiat, quid sibi proficit fides sua; quando in aliorum quoq; beneficium, qui proprium nondum habent, potest aliena commodari.

Idem Epist. 23. ad Bonifacium, Tom. 2. col. 91. c.

Offeruntur quippè parvuli ad percipiendam spiritualem gratiam, non tam ab eis, quorum gestantur manibus, quamvis & ab ipsis, si & ipsi boni fideles sunt, quàm ab universa societate Sanctorum atq; fidelium.

H

Idem

*Idem Lib. 4. de Bapt. cont. Donatist. cap. 24. Tom. 7.
column. 433. C.*

Sicut in illo latrone, quod ex Baptismi sacramento defuerat, complevit Omnipotentis benignitas, quia nō superbia, vel contemptu, sed necessitate defuerat; sic in Infantibus, qui baptizati moriuntur, eadem gratia omnipotētis implere credendum est, quod nō ex impia voluntate, sed ex ætatis indigentia, nec corde credere ad iustitiam possunt, nec ore confiteri ad salutem.

QVARTVM, Lib. 19. cont. Faustum Manich. cap. 12. Tom. 6. col. 348. B. Et nē sibi sufficere putarent (baptizati) visibile sacramētum, per quod habebāt formam pietatis, & per malos mores perditē vivendo, virtutem ejus abnegarent; continuo subiecit (Petrus Apostol.); Non carnis depositio sordium, sed conscientia bonæ interrogatio.

Idem de fide & Operibus cap. 15. Tom. 4. col. 70. C.

Inaniter etiam illud à Petro dictum videbitur, (si baptizari & credere ad salutem fatis est): sic & vos simili forma baptisma salvos facit, nō carnis depositio sordium, sed conscientia bonæ interrogatio. Et paulò pōst: Illud quoq; nō video, cur Dominus dixerit; Si vis venire ad vitam, serva mandata, & commemoravit ea, quæ ad bonos mores pertinent, si etiam his nō servatis ad vitam venire potest, per solam fidem, quæ sine operibus mortua est. Illud deindē quomodo verum erit, quod eis, quos ad sinistra positurus est, dicet: Ite in ignem æternum: nec increpat, quia in eum non crediderunt; sed quia bona opera non fecerunt.

Idem eodem Lib. cap. 26. col. 82. a.

Caveamus ergò diligenter in adjutorio Domini Dei nostri, nō facere homines malè securos, dicentes eis; quod si fuerint in Christo baptizati, quomodolibet in ea fide vixerint, eos ad salutem æternam esse vêturos, &c. sed potius sanam doctrinam Dei magistri in utroq; teneamus, & sancto baptismo consona sit vita Christiana.

QVINTVM; Lib. 50. homiliarum, homilia 27. Tomo 10. col.

col. 478. B. Per mare transitus est baptismus, sed quia baptismus, id est, salutis aqua non est salutis, nisi in Christi nomine consecrata, qui pro nobis sanguinem suum fudit, cruce ipsius aqua signetur.

Idem de Sanctis ser. 19. Tom. 10. colum. 1208. A.

Hujus crucis mysterio rudes catechizantur, eodem mysterio fons regenerationis consecratur, ejusdem crucis signo per manus impositionem baptizati dona gratiarum accipiunt. Cum ejusdem crucis caractere basilicae dedicantur; altaria consecrantur; altaris sacramenta cum interpositione Dominicorum verborum conficiuntur; Sacerdotes & Levites per hoc idem ad sacros ordines promoventur; & universaliter omnia Ecclesiastica sacramenta in hujus virtute perficiuntur.

Idem Lib. 6. cont. Julian. Pelagian. cap. 8. Tom. 7.

colum. 1131. C.

Signo Crucis consecratur unda baptismatis, ut ea diluatur reatus, tanquam in chirographo scripturis, &c.

Idem de Ecclesiasticis dogmatib. cap. 31. Tom. 3.

colum. 200. C.

Illud etiam quod circa baptizandos in universo mundo sancta Ecclesia uniformiter agit, non otioso contemplantur intuitu. Cum sive parvuli, sive juvenes ad regenerationis veniunt sacramenta, non prius fontem vitae adeant, quam exorcismis, & exsufflationibus Clericorum, spiritus ab eis immundus abigatur. Eadem penè leguntur lib. 5. hypognosticon col. 1408. C. Propterea catechizantur & exsufflantur ac baptizantur (parvuli.) Nè autem Pappus hæc testimonia exhibilet, propterea quod ipsius judicio libri hi non sint Augustini; addimus alia ex libris Augustini indubitatis.

August. De Nuptijs & concupiscentia, Lib. 2. cap. 18.

Tom. 7. col. 846. C.

Ac sic accusat Ecclesiam toto orbe diffusam, in qua ubique omnes baptizandi infantuli non ob aliud exsufflantur, nisi ut ab eis

princeps mundi mittatur foras. Et paulò pòst; Contra istam fundatissimam veniēs veritatem, ne universam Christi Ecclesiam oppugnare videatur, quasi me unum alloquitur.

Idem eod. lib. cap. 29. colum. 856. c.

Hos iste (Patres quos August. pro testimonio citarat) audeat (Iulianus) dicere Manichæos, & antiquissimam Ecclesiæ traditionem isto nefario crimine aspergat, qua exorcizantur, & ut dixi, exsufflantur parvuli, ut in regnum Christi à potestate tenebrarum, hoc est, Diaboli & angelorum ejus eruti transferantur. Nos autem paratiores sumus cum istis viris & cum Ecclesia Christi in hujus fidei antiquitate firmata, quælibet maledicta & cõtumelias perpeti, quàm Pelagiani cujuslibet eloquij prædicatione laudari.

Iterum in eodem lib. & cap. col. 855. c.

Neq; .n. ex quo esse cœpit Manichæi pestilentiosa doctrina, ex illo cœperunt in Ecclesia DEI parvuli baptizandi exorcizari & exsufflari, ut ipsis mysterijs ostenderetur, nō eos in regnum Christi, nisi erutos à tenebrarum potestate transferri.

Idem lib. 1. cont. Iulian. Pelag. cap. 2. col. 43. C.

Tamen quia ex Adam carnaliter natus, contagium mortis antiquæ prima nativitate traxisti, & in iniquitate conceptus es, profectò exorcizatus & exsufflatus es, ut à potestate erutus tenebrarum transferreris in regnum Christi.

Idem Lib. de Vita Christiana cap. 1. Tom. 9. col. 889. A.

Ex quo tempore credentes illi, & baptismatis illius sanctificatione purgati, non aliquanti, sicut sub lege prius fuerant, sed omnes in Prophetis & Sacerdotibus ununtur & Regibus, &c. Et mox; Ex Sacramēto enim unctionis hujus, & Christi, & Christianorum omnium, id est, in Christo credentium, vocabulum descendit & nomē. Nē verò Pappus contra hujus libri authoritatem excipiendo evasisse se hīc putet; en aliud, quod apud eūdem virum sanctū exstat, Tract. 44. in Euāg. Ioan. Tom. 9. col. 34. D. Interroga hominem, Christianus es? Respōdet tibi, nō sum. Si

Paga-

Paganus es, aut Iudæus? si autem dixerit, nō sum: adhuc quæris ab eo: Catechumenus, an fidelis? si responderit tibi, Catechumenus, inunctus est, nondum lotus; sed undē inunctus? quære, & respōdet: quære ab eo, in quem credat: eo ipso quo Catechumenus est dicit in Christum: Ecce modo loquor & Fidelibus & Catechumenis. Quod dixi de sputo, & luto; quia Verbū caro factum est, & hoc Catechumeni audiūt; sed nō eis sufficit ad quod inuncti sunt; festinent ad lavacrum, si lumen inquirunt.

Videant ergō Lutherani, quā bellē etiam in his cum D. Augustino consentiant.

ARTICVLVS X.

DE COENA DOMINI.

OMnes hujus Articuli Conclusiones, prout hīc quidem adscriptæ sunt, & Catholicæ, & Augustinianæ sunt. At & hīc Pappo si persuasum nobis vellet, Augustinum Lutheranum fuisse; ostendendum fuerat, illum in ceteris etiam, de Eucharistia idem, quod Lutherani hodie sentiūt, & Apologia Confessionis apertē cōtinet, sensisse. Quod nūquam efficere poterit; etiam si omnes vitæ suæ dies ejus lectioni impenderit. Negant enim Lutherani moderni omnes; Primō, *Transsubstantiationem*; Secundō, *Christi extra usum sacramenti præsentiam, & permanentiam*: Tertiō, *Adorationem*: Quartō, *Eucharistiam cum hoc, quod sacramentum est, etiam verē, & propriē sacrificium esse*. Quæ omnia credidit & docuit Augustinus tam disertē & expressē, ut quæ de istis apud ipsum extāt testimonia, nulla tergiversatione obscurari & obtenebrari à quoquam unquam possint. Quod ex sequentibus manifestum est.

I. TRANSSESTANTIATIO.

August. Serm. 28. de verbis Domini, Tom. 10. col. 113. A.

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Memini sermonis mei, cum de Sacramentis tractarem, dixi vobis, quod

H 3 ante